

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 9 năm 2023

Số 674

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chung vui tái hợp để làm gì?
- 2) Quy nguyên bằng cách nào?
- 3) Thực hành bằng cách nào?
- 4) Vui say đời đạo là sao?
- 5) Quán thông bằng cách nào?
- 6) Tiến hóa bằng cách nào?
- 7) Đường nào đường ngắn?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 1-1-2006 13:43 PM Hỏi: <i>Chung vui tái hợp để làm gì?</i> Đáp: Thừa chung vui tái hợp an vui. Kệ: Cùng chung xây dựng không giờ dứt Hợp tác xây dựng chuyển cơ đồ Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô Quy hội tình người trong sáng suốt.	2) San Diego, 2-1-2006 13:52 PM Hỏi: <i>Quy nguyên bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa quy nguyên bằng tự thực hành. Kệ: Thành tâm tu luyện tự đạt thành Vía hồn là một chẳng cạnh tranh Quy nguyên đồng nhứt tự thăng hoa Thức giác chính mình trí tâm hòa.
3) San Diego, 3-1-2006 13:59 PM Hỏi: <i>Thực hành bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa thực hành bằng cách vui. Kệ: Thành tâm thực hiện pháp công phu Giải tỏa phiền ưu tự giải mù Trăm đường quy một chung hành tiến Học hỏi vô cùng tự giác thêm.	4) San Diego, 4-1-2006 14:04 PM Hỏi: <i>Vui say đời đạo là sao?</i> Đáp: Thừa vui say đời đạo thực hiện triết lý. Kệ: Phân minh đời đạo lúc ra vào Bình tâm thanh tịnh từ thấp cao Nguyên nhân thành đạt chung hành tiến Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền.
5) San Diego, 5-1-2006 3:18 AM Hỏi: <i>Quán thông bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa quán thông bằng trực giác. Kệ: Trực giác khai triển phân minh Thực hành thấu hiểu các ngành Chứng minh đời đạo xây dựng tiến Lụy phiền biến mất không còn nữa.	6) San Diego, 6-1-2006 23:07 PM Hỏi: <i>Tiến hóa bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa tiến hóa bằng phần hồn. Kệ: Thực hành chánh pháp quy chơn hồn Thức giác bình tâm giải ác ôn Quy y Phật Pháp sẽ sanh tồn Tình người sống động trong thức giác.
7) San Diego, 7-1-2006 23:16 PM Hỏi: <i>Đường nào đường ngắn?</i> Đáp: Thừa đường đi tắt là đường ngắn. Kệ: Đường tắt tự tiến tới gần Đời đạo hành trình tự xét phân Học hỏi không ngừng thăng tiến dễ Bình tâm thanh tịnh tự về quê.	

Tưởng Niệm Đức Thầy
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
ngày 23 tháng 9 năm 2009

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, để tưởng niệm ngày Đức Thầy ra đi 23 tháng 9 hàng năm là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn dạy dỗ và dẫn dắt của Đức Thầy - Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Ngày tưởng niệm Đức Thầy hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Đức Thầy. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Thầy và Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy, chúng con thành kính tri ân Đức Thầy đã phát triển pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 29 (tiếp theo)

... Cho nên, khi chúng ta ý thức được rồi, thì chúng ta phải giữ cái chơn chánh. Cái thanh quang chơn chánh đó là phần của chúng ta phải chịu trách nhiệm với thiên liêng, với bề trên và phải tự tu, tự giải, tự tiến mới được. Còn nếu không, không ai giúp các bạn được. Bây giờ, các bạn thấy đang khổ, vì vợ vì con, vì chồng vì con. Ai vô chia sót cho bạn, rồi cuộc cũng phải tự bạn làm lấy thôi. Ai chun vô gánh giùm cho các bạn được.

Đã nói cái nghiệp của bạn thì bạn phải tự giải. Bây giờ, muốn giải nghiệp thì bạn phải hành. Bạn không hành thì ai giải nghiệp cho bạn? Giải không được nghiệp thì làm sao bạn có sáng suốt mà ngồi đó lý luận. Rồi phê bình ông Phật, phê bình ông Trời, phê bình ma quỷ đủ thứ. Rồi cuộc, mình loại gì không hiểu, rồi xưng danh tu nữa. Tôi tu chùa này, tôi tu miếu kia bao nhiêu năm. Rồi cuộc được cái gì? Các bạn dạy người ta tu cả đồng, cả thiên, rồi các bạn chưa biết các bạn là ai, tại sao? Tiến bằng cách nào? Sẽ về đâu? Không biết! Đâu có phát huệ nổi. Nếu mình không lo cho mình làm sao phát huệ? Không phát huệ mà xưng danh là bị tà xâm rồi, đâu có còn chơn lý nữa!

Chúng ta phải tu để phát huệ, hiểu rõ, khiêm tốn, ôn tồn, học hỏi để tiến hóa và thương yêu mọi người. Thấy rõ nguyên căn của mọi người trong sự sáng suốt, không có người nào thua người nào hết. Người nào cũng có sự sáng suốt sẵn có của họ mà họ quên, họ bỏ sót sự sáng suốt của họ mà thôi! Bây giờ, họ chịu trở về sự sáng suốt đó thì họ cũng đồng đẳng với mình. Cho nên, tâm tư người tu đặt pháp luôn luôn xử sự trong bình đẳng thương yêu. Nhưng đời hay tạo kẻ thù, kẻ này, kẻ kia, kẻ nọ mà họ cũng nương theo để nói chuyện đời cho đỡ thôi. Chữ kỳ thật trong tâm họ không có sự phân chia giai cấp. Những người tu chơn chánh không bao giờ chịu phân chia giai cấp bởi vì đã thực hiện thương yêu rồi đâu còn giai cấp nữa. Nếu mà Thượng Đế phân chia giai cấp thì đâu còn ban hào quang cho chúng ta hằng ngày. Chúng ta sống hiện tại đây nhờ cái gì? Nhờ thanh quang điện lành hóa cả căn khôn vũ trụ dẫn tiến tâm linh chúng ta trong chu trình tiến hóa trọn cả một cuộc hành hương.

Từ kiếp này tới kiếp kia, kiếp nọ đều ân cần dìu dắt, giúp đỡ và xây dựng chúng ta, không bao giờ ngưng.

Tại sao mình không chịu thực hành, mình còn ý lại, mình còn cầu xin? Mong vị này nhập, vị kia nhập. Như những người buôn bán thì luôn luôn nói chu cha! Ông bà nhập vô tôi để giúp cho tôi buôn bán làm ăn khá, ông bà cho tôi được thăng chức, ông bà làm cho tôi được khá. Xin đầu này cái bùa, xin đầu kia cái bùa là rước tà nhập thân mà không hay. Tự tạo lấy sự phức tạp, sau khi đã có một chút đỉnh của tại thế gian. Giúp được có của nhưng mà không hiểu cái của đó là cái nghiệp, thấy chưa? Chứ nhiều người cúng nhiều, lo nhiều, cầu nguyện nhiều, cuối cùng tiền của có đó nhưng mà không xài được. Không xài được rồi thế nào? Gây bệnh hoạn, rồi đau khổ. Đâu có biết đạo, đâu có mở tâm linh, thành ra thiên đàng mở rộng cửa không biết đi lên, rồi đâm đầu tranh giành với nhau để xuống địa ngục mà thôi. Khổ như thế đó!

Khi chúng ta ý thức được cái đường lối rõ rệt như vậy, phải sửa mình. Không nên cầu xin nữa, hành triển bất cứ giá nào, phát triển để đi tới. Bởi vì, chúng ta biết rồi sanh, lão, bệnh, tử, nhất định bài học này chúng ta phải học. Có ai tránh được cái chết không? Tránh được bệnh không? Cho nên chúng ta chấp nhận, nhưng mà ý chí của chúng ta luôn luôn vun bồi trong sáng suốt, trong chu trình tiến hóa không chịu ngưng, chúng ta mới đạt được sự sáng suốt. Còn nếu các bạn cứ ngưng mãi, rồi nhờ đỡ nghe đầu này, nghe đầu kia, nghe đầu nọ là tự tạo sự hư mà thôi. Không bao giờ các bạn tiến. Cho nên, bây giờ các bạn đã có cơ hội được thấy rõ những người truyền pháp tự hành, tự tiến để cho mình thấy thực hành từ li từ tí từ đời qua đạo khổ sở hao phí bao nhiêu thì giờ. Người cũng cố gắng học để tiến chứ không so đo, không dăm lười biếng thì mình làm thế nào? Mình cũng phải thực thi như vậy mới được. Nếu các bạn không thực thi như vậy, làm sao được cái ảnh hưởng tốt, phải không?

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 18 tháng 10 năm 1969

Thế gian động loạn nơi nơi chuyển
Thượng khí hạ hành tạo phước duyên
Minh định thân hình tâm giả tạo
Sắc không không sắc hợp bí truyền.

Điển quang phát họa diệu huyền
Tu thân lọc điển tham thiền quy nguyên
Học tu cố gắng chẳng phiền
Thoát ly động loạn nối tiền căn cơ
Tu trong giữa lúc không giờ
Bầu trời thanh lọc tùy cơ chuyển hình
Khai thông bản thể đẹp xinh
Bên trong đủ cảnh đủ hình tốt tươi
Chớ nên vội xét lòng người
Nên lo tự xét tươi cười bên trong
Chính mình đang sống cơ còng
Sống trong khuôn khổ tạm tòng khổ cam
Muốn ăn phải gắng phải làm
Muốn tu cũng phải loại tham ra ngoài
Chớ nên tự ái bi ai
Lầm sai chông chất khó bày nội tâm
Gắng tu thoát thế tự tầm
Thiên không chơn pháp khỏi lầm khỏi sai
Ước mong các bạn vui hoài
Gắng công tu luyện phân hai đạo đời.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

104. CHUYỆN CHÀNG TRAI MITTAVIDA (Tiền thân Mittavinda)

Từ bốn đi đến tám...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo khó bảo. Câu chuyện đã được nói đến với các chi tiết trong Tiền thân Mittavinda (số 41). Chuyện Tiền thân này xảy ra trong thời Đức Phật Ca-diếp.

Lúc bấy giờ, một người trong địa ngục bị quăng bánh xe trên ngực, đang bị đốt, nấu trong địa ngục, hỏi Bồ Tát:

- Thưa Tôn giả, tôi đã làm điều ác gì?

Bồ Tát nói:

- Người đã làm tội này, tội này!

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ:

Từ bốn đi đến tám,

*Từ tám đi mười sáu,
Mười sáu đến trăm hai,
Kẻ tham đến bánh xe,
Bánh xe lăn trên đầu,
Đến khi dục đoạn tận.*

Nói vậy xong, Bồ Tát đi về thế giới chư Thiên của mình. Còn chúng sanh trong địa ngục, sau khi ác hạnh đoạn tận, đi theo nghiệp của mình.

Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, Mittavindaka là Tỳ kheo khó bảo, còn Bồ Tát là Ta vậy.

(còn tiếp)

